

1886-09-20

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Civita

Omtalte personer:

Susette Schouw

Agnete Skovgaard

Niels Skovgaard

Sophie Withusen

Omtalte steder:

Napoli

Arkivplacering:

Mappe 43 nr. 8

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Brev til d. Antenne 20 Sept 1856.

jeg kun får beholde den, er det hele meget dyrt,
 men han har bestemt at den skal have medbragt
 til baggrund. Og har sagt at forældre hans,
 at man omstunder pudser det sig ikke, at med
 figurerne i indlæg og søtte udslags baggrund
 om, men jeg ved ikke, om han er omvendt.
 21 Sept. De. m. har jeg arbejdet siden på det
 1^o sidste farver; mit store billede, og det er
 da det godt du og blivne tørre. Men giv
 sig i forsig med en god sildesjole i søm i midt
 for at villet, og du skal være mættet, og jeg
 bliver fra det det andet, men det kan måske
 hjælpe mig til friskhed; og jeg mig skal
 have fat i morgen. Pigerne i sildesjole
 og sildesjole om pigerne, men jeg forresten
 vedte mig til mig kommer hjem, da jeg her
 hverken kan finde sildesjole eller piger til
 stammen skal nemlig sildesjole og piger
 for unge damer, og du slipper her ikke.
 Gud Erik H. H. H. vil være du mig; du
 ene sildesjole, hem og mand og her tek
 på vil være mageløst. Men om du vil
 om skal du i den, det. De siger der allerede
 man vil skal mig i de ferier, inden vi synger
 om, morfar og alle vi er de nærliggende, og Nanny
 tager sig kont med det alt sammen, men det
 vil kommer nært mig, men vi være H. H.
 Det er mit sidste og sidste Marie, og det er
 97. et bronze indlæg med alle dem H. H. H.

Skovgaard-Museet
 Mads 49, Nr. 8

Du gang vi truede, du kom herud, var
 jeg bange for din ensomme rejse her ind
 i bjergene; men nu tænker jeg bare på det
 sægerlige i, at du rejser vor nære færd;
 og hvorfor, i selve Napoli er der jo skibbrud.
 Men det må vi nu fæse ad i. Du og Vold
 skal have den hjerteligste tak for Eens rejse
 fra Agnate og mig, dygtige vittener, men lad
 at du tale lidt om det, jeg er da ikke mindre
 neret indom, og så længe man selv har lidt
 begjært, skal man hellere være rettere afskilt
 tage til den og ikke leve på andres peng. Endnu
 må jeg ikke hvordan mine penge er det, det
 så viser sig, når jeg kommer hjem. Men skal
 vi være enige om, at jeg giver mig, hvad du vil.
 kommer mig af halsen, dog at så samlingen
 ud som muligt, men lad det være godt med det,
 og lad os vente med et hjerte hinanden, det er
 virkelig sørgeligt ud. Og lad os nu af denne
 sommer i særdeleshed og de dædligt tider i
 almindelighed lade, at det er mest passende
 for os, at leve på en beskeden fod, hvad
 skal vi med de mægt, når vi kan nøjes med de
 mindre.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Men tak skal I have for først fejrlige ærbød.
Thule Justitz har vel hørt Dig og takket for
tegningsen fra os. Angående Propos, så kan
Du være rolig for, at jeg går helt efter mit
egne hoved, hvordan jeg er kommet i det, med
at tale med Sviged Farog mor om det, hudeer
jeg nu ikke, men det er da de nærmeste jeg kunde
gå til, og nu får jeg mig selv, og de er glade
ved det. Angående Agnete's rentlighed vil jeg
bare sige, at hun kan vaske sig, og nu kan hun
ogodt rede og flette sig, og det er bare ikke
på ryggen, for de vokser, til at det, til
ingenting. Nu lykke på rejsten til pyramiderne,
pas på Deres mave, hulk på, at solen kan
gøre dem utrolig i den. A! At den historis i
aften, vi fik siden noget fejrligt i det aften,
jeg blev bange for at det var borte, og Nanny
gøstede på hver eller mere, men hun ande resten
sammehøje, så fik vi at vide, at det var
gode gaver. Den... hvor det var fedt og smukt
og spillet og hørt og smagligt. Nanny, som
ellers nogenlunde har været sig til den italienske
kødt, også resten af det stykke tillige på
talerummet, jeg gik, at havde gået med det

Som jeg kunde, Agnete fik et lille stykke, og
det var kunde ikke mod, men den første bid er
nu den bedste. Nanny's sød og ringede, ned
og sagde den !!. og var lidt ved at bløde, og
efter hansen stykket vi sammen om Agnetes
søng og kom så hjertelig til at se, da Agnete måske
rejste sig op, hun kunde ikke løfte sig. Det var
i det hele uhilsligt for Nanny, for midt under
mydlen måtte vi hen og stå i skorpens dyb,
Nu nok om det, Nanny er godt udmølet.

På oplæsning af det store, har jeg givet mig
lag med omme ham og hendes i alle
femmer på et lille billede til ham, jeg kunde jo
ikke sige nej, skønt jeg ikke var den første, men
jeg vil da også gerne glæde ham. Det
er om reproduktionerne at gå for sig, og
nu er jeg begyndt på. Og det er et meget
morsommere, end jeg havde ventet, jeg
har fået stillet den om på to stole, som de
gamle hollændere plejede deres smilende
grupper. Fløn der bred og vilde, som han med
mig, og hun som næsten er lig for sig, der led
og smagte om lunde hvide, som er i
blågrønt strålende lys og dybt sølvhvide,
og baggrunden er brunt og guld, så der